

IGNASI PROFETA PER AL NOSTRE TEMPS

1.-TROBAR DÉU AL COR DE LA VIDA

1.1

Podem trobar Déu enmig de les nostres vides i no pas al marge. El pelegrí experimentà Déu en la gran diversitat de situacions que va viure: en la quietud i en el moviment, en el silenci i en la conversa, en la pregària i en l'estudi, en la soledat i enmig dels homes, en la pau i en la torbació, en l'èxit i en la persecució...

Ens surt a l'encontre i el podem trobar i experimentar al bell mig de la nostra vida...

Cercar Déu és una crida a la conversió...

Un missatge meravellós d'esperança: Déu no es lluny de nosaltres, és enmig de la nostra vida moguda i sovint desconcertant. Una crida que mai no emmudeix: cal cercar-lo tot canviant el nostre cor, no identificant Déu amb cap dels nostres fets o idees i superant-los contínuament...

El Déu que ha fet el món i tot el que s'hi mou, Senyor com és de cel i terra, no habita en temples construïts per mans d'home ni té necessitat de cap servei dels homes, ell que a tots dóna vida, alè i tota cosa. Ell va crear d'un sol home tota la raça humana perquè habités arreu de la terra. I ha fixat uns temps precisos i els límits dels llocs on els homes han de viure, perquè cerquin Déu. De fet, potser podrien acostar-s'hi a les palpentes i trobar-lo, perquè ell no és lluny de ningú de nosaltres, ja que "en ell vivim, ens movem i som". Així ho han dit alguns dels vostres poetes: "Perquè nosaltres també som del seu llinatge". (Ac 17, 24-27)

Tant de bo que jo sabés on trobar Déu! M'arribaria fins al seu soli... (Jb 23,3)

Preguem: Gràcies Senyor perquè vivim amarats de Vida, de la teva vida i del teu Esperit. Fes-nos sentir el goig d'estar cridats a fer camí amb tu tot al llarg de la vida.

1.2

Déu és entre nosaltres i tanmateix cal cercar-lo. Qui es creu haver-lo ja trobat està molt lluny d'Ell...

En aquell temps, Jesús digué: T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera. (Mt 11, 25- 28)

Preguem: Senyor Déu meu, ajuda'ns a trobar-te en totes les coses, a tot arreu. Ajuda'ns també a ser senzills per poder així trobar-te millor.

2.- RESCATAR L'ACCIÓ

2.1

En Ignasi Déu i l'home esdevingueren una experiència inseparable, única. "Ajudar les ànimes" fou la traducció del seu desig de servir al Senyor. I aquesta mística del servei transfigurà l'acció d'un home singularment actiu i marcat per l'anhel de fer coses grans. Així, dues tensions es desferen d'un cop: d'una banda, la tensió entre la fidelitat a Déu i la tasca a favor dels homes; d'altra, la tensió entre el pes interior necessari per a una vida veritablement humana i l'acció exigida per a transformar el món.

Aquesta acció ha de ser generosa i amb amor, si no, no val res.

Imaginant Crist nostre Senyor al davant i posat en creu, fer un col·loqui, com de Creador ha vingut a fer-se home, i de vida eterna a mort temporal, i així a morir pels meus pecats. Altre tant mirant a mi mateix el que he fet pel Crist, el que faig pel Crist, el que he de fer per Crist, i així, veient-lo d'aquesta manera penjat a la creu, discórrer pel que se m'oferrà (E53)

El segon (preàmbul) demanar el que vull: aquí serà demanar coneixement intern de tant de bé rebut, per tal que jo, eterament reconegut, pugui en tot estimar i servir sa divina majestat. (E233)

Preguem: Et demanem Pare, que sempre ens sentim al peu de la Creu de Jesús i de la humanitat, per descobrir com ens has estimat i així nosaltres en tot puguem estimar i servir.

2.2

El pelegrí ens recorda que, amb l'esguard orientat vers els homes i enmig d'una vida d'activitat a cops vertiginosa, podem també seguir el Crist: descobrir les grans possibilitats i les grans esperances amagades en el centre de la humanitat, escoltar sobretot el crit dels pobres i dels oprimits que ens urgeix a un compromís decidit i generós per l'alliberament de llurs esclavituds, identificar la veu de Déu que ressona en el clam de la nostra societat.

Pel camí d'aquest compromís aconseguirem viure la nostra relació amb els homes com un sacrament de la presència de Déu i la nostra acció com a servei i lluita pel regne de Déu.

Llavors em digué: El Déu dels nostres pares t'havia destinat a conèixer la seva voluntat, a veure el Just i a sentir la seva pròpia veu, perquè davant de tots els homes tu has de ser testimoni d'ell en tot allò que has vist i has sentit.
(Ac 22,14-15)

Preguem: Dóna'ns Senyor un cor de pobre que ens permeti descobrir el teu rostre en els rostres més malmesos d'aquells que tu més estimes.

3.-UN CRISTIANISME DE RECERCA

3.1

El cristià avui ha d'anar interpretant els *signes dels temps*, la paraula de Déu inscrita en el moviment de la història. Des de Loiola fins a l'estada definitiva a Roma, a poc a poc, el *Pelegrí* va comprenent que el Cristianisme no és una forma de vida estàtica, sinó més aviat un camí, una recerca i un seguiment. Avui, més que mai, podem afegir: què cal fer per seguir al Senyor?, on cal anar?...com preparar-se millor per aquest fi?

Es presentaren els fariseus i els saduceus i, per posar-lo a prova, li demanaren que els fes veure un senyal del cel. Jesús els respongué: Quan arriba el capvespre, dieu: "Cel rogenic, bon temps." I de bon matí: "Cel roig i fosc, mal temps, avui." ¿Vosaltres, doncs, sabeu interpretar l'aspecte del cel i no sou capaços d'interpretar els signes dels temps? La gent d'aquesta generació dolenta i adúltera demana un senyal, però no els en serà donat cap altre que el de Jonàs. Llavors Jesús els deixà i se'n va anar. (Mt 16,1-4)

Preguem: Fes-nos veure amb la claror de la teva mirada, tot allò que passa al nostre entorn i més enllà, per tal de poder ser àgils en fer els canvis que calgui en la nostra manera de fer i de pensar.

3.2

Nosaltres ens apresseem a buscar vies noves, estructures diferents, formulacions actuals per a ser fidels a la crida de Déu a la societat d'avui? D'ací la importància de la creativitat en la fidelitat, i la personalització de la fe en l'escolta de la paraula del Crist.

El dissabte següent, gairebé tota la ciutat es va reunir per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es van posar a contradir amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Llavors Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: Era a vosaltres que calia anunciar en primer lloc la paraula de Déu; però com que la rebutgeu i no us considereu dignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als pagans. Així ens ho ha manat el Senyor: "Jo t'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins a l'extrem de la terra". ... Els deixebles, per la seva part, vivien plens d'alegria i de l'Esperit Sant.
(Ac 13, 44-46.52)

Preguem: que com a Pau de Tars, només ens mogui i ens motivi l'anunci de la teva Paraula arreu, i que per això estiguem sempre disposats a canviar el que calgui.

3.3

Quan el cristià ha escoltat la paraula de Déu, quan ha copsat el clam dels pobres i dels oprimits, i ha participat en el diàleg comunitari tot pouant en les fonts més vives de l'Església i es pregunta encara : què cal fer? És quan pot brollar el *discerniment*, no només com a exigència dels individus sinó, també, per als membres

Un home important li va preguntar: Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna? Jesús li digué: Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu... Jesús, en sentir-ho, li digué: Encara et manca una cosa: ven tot el que tens i reparteix-ho entre els pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me. Quan va sentir

de la comunitat cristiana que han de fer aquesta via de recerca evangèlica, per a ser capaços de respondre als interrogants i interpel·lacions de la societat on s'insereixen.

això, aquell home es posà tot trist, perquè era molt ric. Jesús, en veure'l entristit, digué: Que n'és, de difícil, per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu (Lc 18, 18-19.22)

Preguem: Senyor dóna'ns un cor de pobre, atent als requeriments dels nostres germans que ens necessitin, perquè només "compartir-ho tot és font de riquesa".

3.4

Ignasi esdevé un mestre clàssic del *discerniment cristià*, en tant que pacient i incansable explorador de camins personals i comunitaris.

Així, doncs, també nosaltres, d'ençà que hem sentit a dir tot això, no ens cansem de pregar a favor vostre demanant a Déu que arribeu al ple coneixement de la seva voluntat, a tota mena de saviesa i a la intel·ligència que ve de l'Esperit. Així portareu una vida digna del Senyor, que el complagui en tot, fructificareu en tota mena d'obres bones i creixereu en el coneixement de Déu; (Col 1,9-10)

Preguem: Senyor ajuda'ns a discernir el camí que ens indiqués i per entendre, enmig dels esdeveniments del nostre entorn, com servir-te i seguir caminant amb Tu, cada dia, una mica millor.

4.-UNA ESPIRITUALITAT INTEGRADORA

4.1

És una mena de tarannà positiu envers el món: experimentar-ho tot, assolir-ho tot, afirmar-ho tot, unir-ho tot. Es tracta, es clar, d'una actitud que no pas d'un resultat recíproc...

El goig i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes del nostre temps, sobretot la dels pobres i dels qui pateixen, són també el goig i l'Esperança, la tristesa i l'angoixa dels deixebles del Crist. No hi ha res veritablement humà que no tingui ressò en el seu cor. (GS 1)

Preguem: Recordem aquelles paraules esperançades del Concili, paraules d'actualitat. Fes Senyor que aquest desig eficaç sigui l'ànima de l'Església, i una esclatxa de llum enmig del món.

4.2

Aquesta manera de viure cristianament suposa, primer de tot, una contemplació del món des-de la perspectiva de la fe, integrant en un esguard i un moviment únic i harmoniós el conjunt de les realitats de l'existència humana: les coses materials i les espirituals, les coses humanes i les divines, aquest món i la vida futura.

Però, justament perquè ho pots tot, tens misericòrdia de tothom i apartes la mirada dels pecats dels homes, perquè puguin penedir-se. És que estimes tot el que existeix i no et repugna res del que has creat, ja que no has fet res sense estimar-ho. Què podria subsistir si tu no ho volguessis? Què es podria mantenir si no ho haguessis cridat a l'existència? Tractes amb gran mirament totes les coses, perquè totes són teves, Senyor que estimes la vida. (Sv 11,23-26)

Preguem: Déu i Pare nostre, dóna'ns entranyes de misericòrdia per poder contemplar el nostre món, tota la creació, totes les persones, la nostra història que anem fent amb tantes llàgrimes... estimant com tu estimes.

4.3

I exigeix també relacionar-se amb el món partint d'unes disposicions noves, amb un cor nou: promovent tot el que duu a la vida i transformant tot el que necessita ser renovat.

Abocaré sobre vosaltres aigua pura i quedareu purificats de totes les vostres immundícies i de tots els vostres ídols repugnants. Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre; trauré de vosaltres aquest cor de pedra i us en donaré un de carn. Posaré el meu esperit dins vostre i faré que seguïu els meus preceptes, que compliu i observeu les meves decisions. Llavors habitareu en el país que vaig donar als vostres pares. Vosaltres sereu el meu poble i jo seré el vostre Déu. (Ez 36, 25-28)

Preguem: Dóna'ns Senyor un cor nou teixit d'entranyes de misericòrdia per poder anar construint el Poble de Déu segons la teva voluntat.

4.4

Una espiritualitat que obra les tanques que aïllen i divideixen per integrar-ho tot en una visió i un dinamisme històric que porta a aquella consumació vers la qual orienta l'Esperit, "cel nou i terra nova".

Per això Jesús continuà: Us ho ben asseguro: jo sóc la porta de les ovelles... Jo sóc la porta: els qui entrin per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges... jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.
(Jn 10, 7-10)

Sabent, doncs, que tot això s'ha de dissoldre, penseu amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es dissoldrà, i els elements del món, abrandats, es fondran. Nosaltres, tal com ell ens ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. (2P 23, 11-13)

Preguem: Senyor, et voldríem veure en tot, per servir-te en tot. Fes que no ens falti una mirada ampla i un moviment únic per tenir cura dels més desfavorits.

5.- EL COR TOT ARDENT

5.1

És que la vida cristiana més que una teoria, una moral o un compromís, i molt més que una organització, és una passió ardent. Deixar-se "abraçar per l'amor de Déu" i aprendre a convertir tota la vida en "amor i servei", són en síntesi els Exercicis.

Potser a la nostra societat tan intercomunicada, però anònima i freda, els cristians podríem col·laborar-hi amb l'escalf d'un amor que també a l'Església tot sovint s'apaga sota les brases d'un pensament gris, d'una planificació freda o fins i tot d'un compromís angoixat.

Perquè, sense l'escalfor d'una passió cristiana, podríem caure ressecats pel pensament, o rebentats per l'acció. Ens cal un esperit il·lusionat i un cor arborós.

Tanmateix, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli, perquè és una obligació que m'han imposat: ai de mi si no anunciés l'evangeli! Si m'ho hagués triat, tindria dret a un salari; però no ho he triat: és un encàrrec que tinc confiat. Quin és, doncs, el meu salari? Oferir de franc l'evangeli que anuncio, sense fer ús dels drets que l'evangeli em dona.

Jo, que no era esclau de ningú, m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. M'he fet jueu amb els jueus per guanyar els jueus; tot i no estar sotmès a la Llei, he viscut amb els qui hi estan sotmesos com si jo també hi estigués, per guanyar-los a tots ells. I per guanyar els qui no tenen Llei he viscut amb ells com si jo tampoc no en tingués, encara que no estic pas sense Llei de Déu, ja que Crist és la meva llei. M'he fet feble amb els febles per guanyar els febles; m'he fet tot amb tots per salvar-ne alguns, costés el que costés. Tot ho faig a causa de l'evangeli, per poder-hi tenir part.
(I Cor 9, 17-22)

Preguem: Senyor que la nostra vida sigui el cor del món, que escalfi la fredor, que l'ompli de tendresa, que tot allò que fem sigui expressió del silenci contemplatiu de la trobada amb tu en la pregària.

5.2

Tanmateix, qui aconsegueixi viure de manera personal la seductora presència del Crist, tot sentint com a benaurança el seu seguiment en el combat pel Regne de Déu i la identificació amb Ell, experimentarà la vida cristiana com una relació amorosa, càlida i engrescadora.

Perquè només la relació personal amb Crist – "estimar-lo més i seguir-lo", en llenguatge ignasià – comunicarà a les nostres vides un sentit ple de vivesa i un ardor que ens faran a la vegada llum i estímul dels altres.

La presència del Senyor amb nosaltres no té un signe més convincent que l'experiència renovada dels deixebles d'Emmaús.

Però ells van insistir amb força dient-li: "Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar". I va entrar per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. Llavors se'ls obriren els ulls i el van reconèixer, però ell desaparegué del seu davant. I es van dir l'un a l'altre: "No és veritat que el nostre cor s'abusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?" (Lluc 24, 20-31)

Preguem amb Ignasi:

Preneu, Senyor, i rebeu tota la meva llibertat, la meva memòria, el meu enteniment i tota la meva voluntat, tot el que tinc i posseeixo; vós m'ho heu donat, a vós, Senyor, ho torno; tot és vostre, disposeu-ne segons la vostra entera voluntat; deu-me el vostre amor i gràcia, que aquesta em basta.

CANTS

- Quan ens reunim en nom del Senyor/ Crist és enmig de nosaltres
- Senyor estimar-te a tu en totes les coses i totes en tu./ En tot servir i estimar, en tot servir i estimar.
- Senyor que et conegui,/ perquè si et conec jo t'estimaré./ Senyor que t'estimi,/ perquè si t'estimo et seguiré.
- Déu és veu infinita/ i el cor del meu cor. (2)
- Vine Pare dels pobres/ omple els cors del teu amor. (2)
- Preneu Senyor i rebeu el que sóc i posseeixo; vós m'ho heu donat, a vós Senyor ho torno;/ deu-me el vostre amor i gràcia/ perquè aquesta em basta, Senyor.